

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hónap 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos poltá
soronként 5 krajvával
számítottnak.

A felirati vitához.

Budapest, december 15.

A képviselőházban folyó szó-
özönt inkább lehetne választási,
mint felirati vitának nevezni. A
csodával határos következetesség-
gel iparkodnak a szónokok, párt
különbség nélkül, messze kitérni
minden politikai, mező- és köz-
gazdasági mozzanatnak az utjából
és semmi körülmények közt sem
érinteni oly kérdéseket, melyek-
nek tárgyalását, megbeszélését,
körvonalozását a nemzet várja, a
nemzet érdeklődése megkívánja.
Az ülések választási históriákkal
kezdődnek, s rendszeren úgy vég-
ződnek, a hogy kezdődtek. És gr.
Apponyi, a nemzeti párt vezére
az, a kit az érdem megillet, hogy
bevitte ezt a tárgyalási anyagot a
felirati vitába s azóta csupa vá-
lasztási visszaélésekről, atrocitá-
sokról s erőszakról beszélnek.

Tanácsosnak s a fáradságra
méltónak tartjuk egy legyőzött
ellenzéknek ezt a százszor ismét-
elt meséjét a maga való értékére
leszállítani s az imént végbement
választásokat szigorú birálat alá
vonni.

Háromszáznál több kormány-
párti képviselőt választottak s a
kormánypárt nyeresége körülbe-

lől 70 mandátum. 107 szabadelvü
képviselőt egyhangulag, ellenjelölt
nélkül választottak meg, 130 ke-
rületben a szabadelvü többség 300
szavazaton felül volt. Ez a statisztika minden ellenbizonyíték-
nál világosabban mondja, hogy
itt a választók meggyőződése ér-
vényesült szabadon és akadályta-
lanul, mert ha néhány különösen
fanatizált kerületben a rend és
személybiztonság megvédése vé-
gett rendkívüli elővigyázati sza-
bályokhoz kellett is nyulni, az
ellenzék vádjait a szabadelvü-párt
a legnagyobb lelki nyugalommal,
a legerélyesebben visszautasíthat-
ja. Egy egész nemzetet nem lehet
megvesztegetni s megvenni. És a
a nép akarat kifejezését nem le-
het visszaélés által keletkezettnek
odaállítani. Mert mint lenne lehet-
séges, hogy csak körül-belől 20
mandátumot támadtak meg és
hogy a kérvénnyel megtámadott
mandátumoknak éppen 75%-a
ellenzéki?

Hogy a választások most más-
kép alakultak, mint az előbbie,
ez azért történt, mert most egy új
tényezőt, a vallási fanatizmust
vitték be a politikai választásokba.
Nem politikai elveket, hanem fe-
lekezeti gyűlöletet és vallási fana-
tizmust hirdettek, a templomi

zászlók és a feszület veszedelmes
szerepet játszottak, fenyegettek
mindent s mindeneket, ami más
véleményen és más meggyőződé-
sen volt.

Szószerűről hirdették, hogy az
oly házasság, mely a polgári ha-
tóság előtt kötötték, csak 3 évre
érvényes. Minden férjnek joga
van polgárilag kötött házasságát
3 év múlva minden kérdés nél-
kül felbontani s a feleségét elker-
getni. Összegyűjtötték az asszo-
nyokat és lányokat, megeskettették
őket a feszületre, hogy az ilyen
házasságot semmiképp sem türik el.

Templomokban hirdették, hogy
ezeknek a nem természetes álla-
potoknak és a nép elszegényedé-
sének a zsidók az okai és hogy a
zsidó-szabadelvü kormány most
már a zsidóvallást akarja meg-
tenni kötelező állami vallásnak.

Hirdették a népnek, — ter-
mészetesen a katolikus népnek,
hogy a pápa ő Szentsége harag-
szik a magyar egyházpolitikai
törvények miatt s ezért lefogja
tenni a királyt, koronáját vesz-
tettnek fogja őt nyilvánítani. Ha
tehát szereti vallását és királyát
a nép, akkor a szabadelvü párt
ellen és a néppártra kell szavaz-
nia. Annymira ment a fanatizálás,

T Á R C Z A.

A kintorna.

Irta: François Coppé.

(Folytatás és vége.)

II.

Oh minő fájdalmas emlékek reze-
nek meg lelkünkben, ha a rozoga kin-
torna a novemberi est fakó szürkületében
játszik egy-egy régi galoppot.

— Mire gondol ön büszke grófné
ha fülébe cseng és mért áll ön meg mély
gyászba merülve boudoirjának magas tü-
kőablaka előtt. Parkjának lombjavesztett
hársfái mögött, az elhagyatott boulevardon
rozzant kintorna játszik és nyekegő hang-
jára felrajanak a mult képei egy-egy
szegény halandó lelkében; de mi köze
önnek, szép büszke grófné e régi galopp-
hoz, önnek, ki a földi boldogok közé tar-
tozik, önnek, a szépsége diaskörében tűn-
döklő ifju szép delnőnek?

Eszébe jut-e Johnson American
cirkuszának óriási, zsufozásig megtelt
köröndje, a hol ön mint műlovarnő aratta
diadalait? A két szegény hegedűművész
befejezte hangversenyét és most a lovász
az ön kedvezet paripáját vezeti elő. És

ön belép a lovászmester karján, ki piros
frakkjában és gyönyörű hajával oly in-
gerlő szép és a kibe ön is — vallja be
bátran — ép oly szerelmes volt, mint a
társulat többi női tagja.

Ön keeses ugrással a nyeregben te-
rem, feláll a széles nyeregben és esattog
az ostor és felcsendül a zenekar fűlszag-
gató zenéje és a paripa vágat körben,
előre, előre . . .

Oh grófné. minő szép volt ön akkor.
Tizenhét éves, medici Venus idomaival.
Csupa báj és erő. Ama tökéletes szépsé-
gek egyik, a minőt csak az újvilág terem
meg néha a fajok keresztezésével. És a
bámulat lázas suttogása rezgett végig a
nézőkön. „Ez a szép Adah, a szép ameri-
kai nő.“ És a lelkesedés tüztől felgyújtva
mindig merészebb lón lovaglása, mindig
zajosabb a tapsvihar.

A műsor egyes pontjai közti szüne-
tekben lépésben ügetett a paripa és ön
mint lengő pille libegett a nyereg szélén.
És virággal átfönt hajának dus hullámai
sisakként fényltek magasra emelt büszke
szép fején és klasszikus idomu lábai, az
átlátszó habos túllruha ránczaiból, mint
valami rózsás fellegből bontakoztak ki.

Ekkor pillantotta meg először férjét,

ki akkor Páris legveszélyesebb rouéja volt.
Magas, délczag alakján csak úgy feszített
a végig begombolt szalonkabát, kis orgona-
csokor illatozott gomblyukában, fehér,
puha, szürke cylinderral fején állt ott,
sétapálcikájának ezüst gombjával csap-
kodva ajkait. És eljött másnap és min-
dennap és állandó látogatója lett a czi-
kusznak és ön zavarodottan a földre sze-
gezte szemét, valahányszor tekintete az
övével találkozott.

De ön tisztességes leány volt, szép
asszonyom.

Öt éves korában árva lett. Kötél-
tánczos atyja, egy szép napon lebukott és
kitorpte a nyakát, kartársai pedig örökbe
fogadták önt. A Clown adta önnek az első
oktatást az írásban és olvasásban. És ime
ön ezeknek a derék komédiásoknak be-
vezetett és szentül megőrzött kedvencéből
a társulat legragyogóbb csillaga lett. Tisz-
tességesen kereste meg a kenyerét; szüzi-
es, tiszta maradt, úgy hogy midőn önnek a
kéjencz gróf egy este értékes gyémánt
ékszert nyújtott át — no nem épen a leg-
gyöngédebb és legkiméletebb módon —
akkor nem sok hiba volt, hogy ön az
egész közönség szeme láttára nem ütötte
arezul korbácsával.

hogy már senki sem volt biztonságban élete és vagyona felől.

Es ha ily körülmények közt, ily tényezővel szemben oly rendszabályokat alkalmaztak, melyek alkalmasak voltak minden kihágást megakadályozni, ebből még nem szabad egyetlen komoly pártnak sem fegyvert kovácsolni ki-méletlen támadásokra és a kormányra szemrehányást tenni. Ellenkezőleg, minden pártnak joga lenne könnyelmű kötelesség sértéssel vádolni a kormányt, ha a nagyon is szükségessé vált óvrendszabályokat elmulasztotta volna.

Igen, ha néhány választóke-rületben akadálytalanul dühöng-hetett volna a vallási fanatizmus és ha a hatóság gyöngének bizonyult volna a rend fenntartására, akkor, de csakis akkor, jogosul-tak lennének a vádak. Így azon-ban nagyon észre lehet rajtuk venni a súlyos vereség keserü-ségét. (P—z.)

— **Belföldi hírek.** (A képviselőház) néhány kisebb ügyet el fog még intézni a karácsonyi szünet előtti, a választóírási vitának a befejezésével. Ezek az ügyek a közlekedési és zárszámadási bizottságok-nak néhány helyi érdekű vasutáról és a folyó év első két negyedének tulkiadásai-ról ma benyújtott jelentései lesznek, a melyeknek tárgyalása azonban semmiesetre nem vesz a ház egy ülésnél többet igénybe.

— **Külföldi hírek.** (Török ügyek ren-dezése.) Törökország nagy dolgok előesté-jén áll. A hatalmak között megegyezés jött létre, hogy békés uton rendet csinál-nak a zavargó Balkánon. Mielőtt Nelidov konstantinápolyi orosz nagykövet vissza-terne székhelyére, Pétervárot a czárral és

az orosz külpolitika vezetőivel behatóan értekezett. Ez értekezésekben Oroszország magatartását pontosan megállapították és Nelidov egyelőre várakozó és tartózkodó politikát fog követni, amely Oroszország békeszerető politikájának megfelel. Az esetre azonban, ha Törökország egyedül nem volna képes rendezett viszonyokat meghonosítani, Nelidov megértetné a többi nagykövettel, hogy Oroszország szükség esetén kész arra, hogy a török ügyek rende-zését magára vállalja, feltéve azonban hogy a többi nagyhatalmak ezzel egyetértenek. A Konstantinápolyba visszatérő Nelidov Bécsben Goluchovski és Kapnist nagy követtel is értekezett, mely alkalommal Ausztria, Magyarország és Oroszország közt teljes megállapodás létesült a Kele-ten követendő eljárásra nézve. — (Kirá-lyok kibékülése.) Sándor szerb király Linzben fog találkozni atyjával, Milánnal. Az apakirály és a fiukirály találkozását Milán és Natália kibékülése fogja követni. A családi viszályok megszüntetését maga a fiatal Sándor király óhajtja, a ki — mint közvetlen környezetéből hírlik — kijelentette, hogy addig nem is gondol eljegyzésre, a míg szülei ki nem bé-külnek.

Országgyűlés.

Budapest, december 15.

A felirati vita első szónoka ma Komjáthy Béla volt, a ki a Kossuth-féle szélbal külön feirati tervezetét paraf-razirozta hosszadalmas, csekély érdeklő-dést keltett beszédben. Az *Abrányi* teg-napi beszédéhez kapott erős, kemény polemiaja élénk tetszésben részesült a szélbalon.

Egyik megjegyzése személyes felszó-lalást is provokált a *Gajári* Géza részé-ről, a ki erősen visszautasította *Kom-játhy*nak egy alaptalan figyelmeztetését.

Az egész Ház általános, feszült figyelme közepett emelt most szót *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök. — A többség zajos helyeslése mellett hangsúlyozta a

miniszteri felelősséget, a maga és kor-mánya pozíciójának törvényes erősségét.

Félreérthetetlen határozottsággal vonta meg a finom közjogi distinkciót a „bi-rodalom“ és a „monarkia“ között, ki-mutatván az ellenzéki kifogások, vádak tévességét. A külügyi passzus elmaradá-sára, a monarkia nagyhatalmi állására s a 67-es kiegyezésnek ez iránt való benső relációjára nézve tett nyomatékos kijel-entései nagy hatást s a többség soraiban élénk tetszést keltettek.

Rokonszenves érdeklődés fogadta az új Ház többségének első szűz-beszélőjét, *Szöts* Pált.

A sajtó viszonyoknak, politikai er-kölcsöknek, különösen ellenzéki részen észlelt, felpanaszlott lazulásaért a minisz-terelnököt divat felelőssé tenni. Ennek az illetéktelen, alaptalan vádnak visszautas-ítása volt a Szöts beszédének bevezető része. Az oly előszeretettel idézett kül-földi, leginkább angol példák a magyar parlamenti gyakorlat helytelenségét bizo-nyítják. A választási visszaélésekből ko-vácsolt vádakkal, panaszokkal foglalkoz-ván, a többség nagy tetszése mellett olvasta rá a néppárt kortes papjaira a maguk igazi, nagy választási bűneit.

Az élénk polemikus verével, szónoki lendülettel előadott, formás, tartalmas beszéd a többség soraiban élénk, zajos tetszést keltett s a fiatal szónokot szá-mosan üdvözölték első parlamenti sike-réért, az elnök pedig öt perc szünetet adott utána.

Horánszky Nándor hosszú beszé-dében a nemzeti és nemzetellenes poli-tikai irány küzdelmeit fejtegette, termé-tesen a saját pártállásának előnyére levont következtetésekkkel.

Horánszky-nak személyes jellegű tá-madása rögtön válasza készítette *Pulszky* Ágost előadót, a ki nagy hatással, a sza-badelvű párt zajos helyeslése mellett utasította vissza *Horánszky* konvertita-vádját.

De büszke tartózkodása lángra lob-bantotta a gróf szenvedélyes jellemét és midőn az American czirkusz körútra indult Frankhonba, a gróf Tourson, Orleanson és Angerson egész Nanteszig követte őnt. És a vége az volt, hogy elvette őnt.

Oh, minő panaszosan sir a kintorna és minő busan hangzik a czirkuszgalopp az esti szürkületben.

De mit tehetett a gróf a mézesetek után, miután a szerelem mámorító édessé-gét valami tengerparti falu kunyhójában végigélvezték? A párisi szalonokban a Jockey-clubb tagjai majd megpukkadtak nevettükben és a hölgyek irigy haragjukat legyezőjük mögé rejtették. A gróf azt tette, a (mi az adott körülmények között a leghelyesebb volt: elhagyta hazáját.

Oh szegény grófné, minő rettenetesen unatkozott Florenzben, abban a komor sötét palotában, a hol férje őnt neveltette és a hol annyi tanár kinozta őnt oktatá-saival. Tiszta hálából, mert sajnos, nem lehetett ezt az érzést szerelemnek nevezni — tetszeni akart a grófnak, méltó akart lenni hozzá. Ez pedig időt igényel és bár-mily türelmes volt is a férje eleintén, sokat kellett szenvednie. Örökké ezt a megjegyzést kellett hallgatnia: Ez nem illik — ezt nem tetszik — ezt nem mond-

ják és — ha aztán száraz hangon hozzá-tette: — kedves grófnő, mindannyiszor szívébe nyilallott.

A nők mind fogékonyak az okta-tásra, azért a parvenü szónak nincs is fe-minniuma. Három év mulva ön megállhat-bátran a helyét mint grófné és a gróf visszatért önnel Párisba. A komor családi palota ablakai megnyitak és önök visz-szatérésük után a nagy ősi ebédlőben költötték el az ebédet, a gróf ősapjának életnagyságu arczképével szemközt, ki-nek szigorú tekintete mint valami néma szemrehányás nyugodott az ön arcán.

Biz itt se élt vig napokat, szép grófné, itt is magányra volt kárhoztatva. Végre a grófnak sikerült ugyan óriási áldozatok árán önnek egy kis társaskört teremteni, de ez csupa papból és ájtatos vén csoroszyából áll és óh minő rettenetes ez a két nembeli fekete ruhás. Hat év óta minden reggel iskolákat és gyer-mekmenhelyeket látogat ön és este majd meghal unalmában a Theatre française vagy az opera egy ragyogó páholyában. Gyermeke nincs és nincs is kilátása, hogy lesz. És az évek mulnak. És a legrosszabb az, hogy nem él szívében már érzés a gróf iránt, mint igaz barátság és hálás-köszönet. Gentleman ő tetőtől talpig, de

unalmas, mint a sir. Épen negyvennyolcz éves és a megtért, kijózanodott Don Juan mintaképe.

Rosz gyomor, szürke cylinder, arisz-tokrata előítéletek, festett szakál meglehe-tős unalmas keveréke.

Minek is játszszá ez a kegyetlen kin-torna még mindig azt a régi galoppot, melynek ütemeire ön hajdan paripáját ugratta? Ujra a lovardába képzelet magát. Épen most fejezte be a produkciót és a lelkesült közönség csókokat vet a szép lovarnőnek és ön mámorítasan hallgatja a felzúgó tapsvihart. Megbolondult ön szép grófnő? Lehetséges-e az, szíve meg-rendült a multak édes kéjes szelelmi só-várgásában; ugyan abban az édes érzés-ben mely mindannyiszor átjárja idegét, valahányszor a szép piros frakkos lovász-mester helyére kísérte őnt és ön azt vélte érezni, hogy gyengéden megszorítja ujjai hegyét?

Végre elhangzott a kintorna dallama, a fakuló esti égen csak a lombtalan fák kopár ágainak körvonalain feketéllnek. Halkan lép be a komorna a szobába és behozza a lámpát. Az asztalra teszi és ünnepélyes hangon jelenti:

— Aquinoi Szt.-Tamás lelkesze tisz-teletét óhajtja tenni.

Heine-kéziratok, Rudolf trónörökös és a királyné.

(Az *Egyetértésből* vesszük át a boldogult Rudolftrónörökös gyöngéd lelkületére való történetet.)

Most, hogy egy külföldi lap pusztaszenczáczió-hajhászatból Rudolf trónörökös néhány hátrahagyott leveleiről tett említést, bizonyára általános érdekű lesz a következő reminiscenzia, a mely ugyancsak Rudolf trónörökösre vonatkozik. A kis történet, a melyről szó van, szép világosságot vet arra a gyöngéd fiú szeretetre, a melylyel a trónörökös édes anyja, a királyné iránt viseltetett. Ez a ragaszkodás és szeretet minden alkalommal megnyilatkozott, de különösen a királyné név- és születésnapján, vagy karácsonykor, a mikor a trónörökös mindig különös meglepetésekre gondolt, hogy a királynét megörvendeztesse. A szeretet leleményessége ebben az irányban is a trónörökös s gyakran valóban megható meglepetésekben részesítette a királynét, a melyek közül most a következőket említjük föl:

A trónörökös az egyik karácsonyra ismét megakart ajándékozni a királynét és törte fejét, hogy szerezhetne minél több örömet édesanyjának. Gondolt erre is, arra is, de semmit sem talált kielégítőnek. Végre lovag Weilenhez, az „Oszták-magyar monarchia írásban és képben“ című munka német szerkesztőjéhez fordult, a kivel bizalmasan közölte szándékát és tanácsot kért tőle. Weilen szinte sokáig gondolkodott a dolgról, proponált is egyet-mást, de a trónörökös egyiket sem fogadta el.

— Ez évben a karácsonyi leglepetésnek különösen kedvesnek kell lenni. Kerüljön akármi módon áldozatba, semmi sem lesz tulságosan drága nekem, csak hogy a meglepetés minél örvendetesebb legyen.

Végre lovag Weilen a következő pro-
pozíciót tette:

— Tndja Fenséged — mondá — hogy a királyné ő Felsége, mily rajongó hiva Heinenak. Bizonyos, hogy olyan meglepetés, a mely Heine nevével van kapcsolatban rendkívül örömet fog okozni ő Felségének. Szerezzük tehát meg akármi módon is a Heine eredeti kéziratát, vagy azoknak egy részét. Ennek meg fog örvendezni.

A trónörökös azonnal belátta, hogy ez csakugyan öröm lesz.

— Jó gondolat — jelelé — de honnan vegyük ezeket az eredeti kéziratokat?

— Azt bizza rám Fenség — szölt Weilen.

Ezt azonban könnyebb volt kimondani, mint megfelelni a megbízatásnak. A lovag Párisba utazott, kutatott, keresett mindenfelé, de Heine-kéziratokat nem talált. Végre meghallotta, hogy Amsterdamban van egy milliomos, a ki nagy hiva Heinenak és horribilis áron megszerezte valahogy az „Énekek könyvé“-nek kéziratait és azokat becses ereklyék gyanánt őrzi a könyvtárban.

Weilen Amsterdamba utazott és fölkereste a milliomost. Előadta, mi járathat van és megjegyezte, hogy akármi árat

kér a kéziratért, kész megadni, csak engedje át.

— Uram, — mondá a milliomos — nem ajánlhat olyan árt, amelyért odaadom. Én magam kétszáz ezer márkáért vásároltam, de ezek a kéziratok oly értéket képviselnek, a melyet nem lehet megfizetni. Nem is válok meg tőlök semmi szín alatt.

Erre Weilen táviratban kérdést intézett a trónörököshöz, hogy megmondhatja-e, ki számára kéri a kéziratokat? Az igenlő válasza újra felkereste a milliomost.

— Uram, — mondá — megmondom most, miért akarom megvenni a kéziratokat: Rudolf trónörökös megakarja karácsonyra örvendeztetni ezekkel édesanyját, a királynét.

— Az már más — felelt a milliomos — akkor odaadom teljesen díjtalanul. De kikötöm, hogy az uralkodóház okmányilag kötelezze magát, hogy a kéziratok örökre a királyi levéltárban maradjanak, onnan ki nem vehetők, másnak soha át nem adhatók.

A lovag Bécsbe utazott a válaszszal Rudolf trónörököshöz és így szölt:

— Fenség! A „Buch der Lieder“ kéziratai megszereshetők, de óriási áron.

— Ki vele — mondá örvendezve Rudolf — csak mondja meg mi az áruk?

— Kétszáz ezer márká.

— Az sok, igaz. De az öröm, a mit anyámnak okozni fogok vele, oly nagy lesz, hogy megéri.

— De még nagyobb ára van — folytatá Weilen — az illető ingyen ide akarja adni.

— Ingyen?

— Teljesen ingyen Fenség.

— Azt nem fogadhatom el. Ily nagy értéket képviselő dolgot nem fogadhatok el ingyen. Lehetetlen.

Weilen megmondta a föltételeket, mire a trónörökös egy nagyon meleg hangon tartott levelet irt a milliomosnak, kérve őt, hogy „tisztelje meg“ a látogatásával. A milliomos eleget tett a kívánságnak és megjelent a trónörökös előtt, a ki kifejtette, hogy ingyen nem fogadhat el ily nagy ajándékot, kérjen valami árat érte.

— Fenséges ur — felelt amaz — pénzt egyáltalában nem fogadhatok el érte. De oly hő óhajtasom, hogy eszményképemnek a költészetben: Heinenak a kéziratai ily előkelő helyen őrizzessenek örök időnkig, hogy ezt jutalomnak tekintem.

A trónörökös nagysókára beleegyezett és elfogadta a kéziratokat.

Karácsony estéje következett. A trónörökös mahagoni fából külön állványt készíttetett, a melynek tetejét zöld bársonnyal vonatta be. Erre tette rá a „Buch der Lieder“ elsárgult kézirat-papirjait, e szép lapokat, a melyekre a muzsák és gráciák kedvelt fia, lelkének derülségét borulatát, a könyvek és mosolyok fönsegesen szép dalait tette le. Heine költészetének legszebb lapjai ezek és legpompásabb megnyilatkozásai a költő meghasonlott lelkének és tündöklő elméjének.

Mikor a királyné meglátta a lapokat és meggyőződött róla, hogy valóban

Heine eredeti kéziratai, könyezni kezdett az örömtől, nyakába borult a trónörökösnek és így szölt:

— Adtál volna ajándékba egy új királyságot, így meg nem örvendeztetted volna, mint ezzel. — Köszönöm, köszönöm!

És azóta a királyné nem tud megválni e kéziratoktól; akárhova utazik, mindenüvé magával viszi. A milliomos azonban megkapta okmányilag a biztosítást, mely szerint a Heine-kéziratok örök időkre a Habsburg-uralkodó ház tulajdonai maradnak, a könyvtárba kebleztetnek be, onnan ki nem vehetők más, mint az uralkodóház valamely tagja által, el nem ajándékozathatók és a királyné speczialis őrizzetében maradnak. Az egyik erre vonatkozó passzus így hangzik:

„Einverleibt in das k. u. k. Archiv des Herrscherhauses Habsburg unter specieller Aufsicht Ihrer Majestät der Kaiserin u. Königin.“ (Bekebelezetett a Habsburg-uralkodóház cs. és kir. levéltárába a császárné és királyné ő felségének speczialis őrizzete alatt.)

S z i n h á z.

(P.) Tegnap a budapesti vigszínház egyik legkedveltebb kasszadarabja a „Durand és Durand“ című francia bohózat került nálunk színre, telt ház előtt. Ott — t. i. a vigszínházban — már eddig is igen sok előadást ért s a fővárosi sajtó átalában kedvezően nyilatkozott róla. Nálunk is bizonyára szeretni fogják, mint olyan darabot, a mely mellett egy estét pompásan el lehet tölteni. Vidám absurdum és elmésség főben kínálkozik egy estére való mulattatónak s nagy érdeme, hogy nélkülözzük benne a vastag sikamlósságokat, melyek pedig a francia bohózatokban gyakran előfordulnak.

A bohózat a névcsereből származó félreértésekre s ebből támadó furesza helyzetekre van alapítva. Két Durand Albert szerepel benne t. i. — az egyik füszernagy kereskedő, a másik francia ország egyik legghibesebb ügyvéde, ki mint lángeszű kriminalista védő ügyvéd, hatalmas szónoklataival, frappáns érveléseivel már sokszor csikart ki felmentő ítéletet az esküdt székeltől súlyosan kompromittált egyének számára.

Az egyik Durand — a kereskedő — megismerkedik egy vidéki jómódu birtokossal Coquardier urral, aki azt híven, hogy a híres ügyvédhez van szerencséje, hozzá adja a leányát feleségül, és Durand a kereskedő, mert tudja hogy apósa és neje ki nem állhatják a füszereseket, elfogadja a helyzetet s ügyvédnek adja ki magát.

Coquardier roppant büszke híres vejére s kertben szobrot is állíttat neki.

Hanem előkerül az igazán híres Durand is, — mert hiszen ő a kereskedőnek unoka testvére, — s ezt Coquardierék, mert a füszeresnek gondolják, roppantul lenézik. A híres ügyvéd különben házasodni készül, egy ősnemességére felette büszke asszonyságnak — Tourellenének, Irma leányával jár jegyben. Ezek meg is látogatják irodájában, de ugyanakkor megyen oda Durand a füszeres is apósával és feleségével, mint akik már óhajták megismerni azt a helyet, ahol a híres ember munkálkodik.

Tourellenének itt bemutatják a füszerest, mint az igazi ügyvédet, de aki már nős, — viszont a füszeresné az íróasztalon talál holmi szerelmes leveleket — persze melyeket az ügyvédhez irtak, — s azt híven, hogy

asokat az 5 férje kapta: kaczagató családi jelenet következik.

Igy nőnek halomra a félreértések három felvonáson keresztül, míg aztán a harmadikban minden kiderül s Coquardier megnyugszik a valóságban az alatt a feltétel alatt, hogy veje adja el fűszerüzletét és legyen ezután tőkepénzes.

Kitűnő alakítást mutatott be Szilágyi Vilmos (Coquardier) ki a nevére büszke vidéki birtokost pompásan alakította.

Kiss Irén (Tourellené) az ősi nemességére büszke asszonyból valóságos kabinet alakot csinált, s nyílt színen is tüntetőleg hívták lámpák elé művészi alakításáért.

Komjáthy (Paquette) a fővilági hölgyet finom discretióval játszotta, őt is zajosan tapsolták.

Hahn Margit (Louise) és Szabó Irma (Irma) szintén jó alakítással játszottak, utóbbi azonban kissé élénkebb is lehetett volna.

Seiklay (Javon) hatalmas kacagást idézett elő a dadogó ember szerepében. Kitűnő karikatúra volt.

Vidor Dezső (a fűszeres Durand) mindvégig jól alakította, az első füllentés miatt bolond helyzetbe jutott embert.

Mondanunk sem kell, hogy Komjáthy (az ügyvéd Durand) tőle megszokott kiváló jó alakítással játszott.

Jók voltak Vágó István (Barbatier) a törvényszéki szolga szerepében.

A többi kisebb szerepek képviselői is megfelelően játszottak s így az előadás mulató volt.

* Csak párosan. Aradon is előadták most az utóbbi időben sokat emlegetet bohózatot. Az aradi kritikások — mint a Pesti Hírlap írja — kedélyesebbek, mint a debreczeniek és kijelentik, hogy a debreczeni támadásoknál jobb reklámot pénzért sem lehetett volna kapni. Az egyik lap a többiek közt ezt írja: „Oly hangos, végnélküli kacagás még nem harsogott a színház falai között, mint az este; az előadás megakadt a nagy nevetéstől, a közönség perczezig tapsolta a — darabot. A könyvezésig kaczagató fonák helyzetek, diszkrétan pikáns, igazi francia eszritől szikrázó dialogok, leleményes színpadi fogásokkal megalkotott csattanós jelenetek...” És így tovább. Szinte sokalni lehetne ezt az elragadtatást.

NAPI HIREK.

— **Az igazságügyminiszter Debreczenben.** Jó forrásból halljuk, hogy Erdélyi Sándor igazságügyi miniszter még e hó folyamán lejön Debreczenbe. A miniszter látogatása a kir. ítélőtábla új palotájának ünnepélyes átadásával és a kerületi börtön helyének kijelölésével áll összefüggésben.

— **A birtokátruházási illeték.** Ha jól emlékszünk, még 1894-ben megalkotta Debreczen város közgyűlése a szépitési és kisajátítási pénztárt, amelytől messzeható eredményeket várunk Debreczen utcáinak és köztereinek szabályos fejlődése körül. E pénztár jövedelmeit első sorban az ingatlanváltozásoknál fizetendő 1 1/2 % illetékek képezik. De jelentékeny jövedelem várható a háztelkeknek utcaszabályozások, új utvonalak és közterek nyitása által előálló értékelkedése után járó illetékekből is. A szabályzat életbeléptetése mindekkoráig késett, minthogy a pénzügyminiszternek némi aggodalmi voltak a birtok átruházási illetékek miatt, amelyekből az ingatlanok forgalmának esőkénését s a kinstárnak ebből eredő be-

vételeit féltette. Nagyvárad városa hasonló szabályzatot fogadott el közjövédelmének fokozása céljából s az ingatlan-változási illetékek szedését szintén elhatározta. — Mint a „Nagyvárad“ című lap értesül a belügyminiszter Nagyvárad közgyűlésének ezen határozatát már jóváhagyta. Ebből remélhetjük, hogy Debreczen város szépitési és kisajátítási szabályrendeletét is teljes egészében most már rövid idő múlva ellátja a megerősítő záradékkal.

— **Hitelesítő közgyűlés.** Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága tegnaptartott közgyűlésének jegyzőkönyveit ma délelőtt hitelesítették a vármegyeházán gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt.

— **A Csokonai kör felolvasó estélye.** A Csokonai kör, mely Debreczen szellemi életének egyik hatalmas emelvénye, mint az alábbi meghívó mutatja, e hó 18-ikán ismét nagyérdemű irodalmi estét rendez:

Meghívó a „Csokonai-Kör“ 1896. december hó 18-án pénteken este 6 órakor a debreczeni ref. főiskola disztermében tartandó felolvasó ülésére. Tárgysorozat: 1. a szépségről. Értekezés, írta és felolvassa dr. Tüdös Kálmán. 2. Ave Mária, költemény prózában, írta Sz. Buday Etel, felolvassa Mándoky Béla. 3. Költemények, írta és felolvassa Igmándy Miklós. 4. Humoros apróságok, írta Galánffy Lajos felolvassa Bereczky Lajos. Debreczen, 1896. december 10. A „Csokonai-Kör“ elnöksége. A Kör tagjai és hozzátartozóik tagsági jegyeiket használhatják. A kik a körnek nem tagjai, az ülésre Tóth Béla pénztárnok gyűjlesztésében vagy este a pénztárnál belépti-jegyet válthatnak melynek ára 20 kr.

— **Lemondott ügyvéd. Dr. Irinyi István,** kit a debreczeni első takarékpénztár f. hó 12-én ügyvédjévé választott, közbejött körülmények folytán ezen állást nem fogadta el, illetve arról leköszönt.

— **Az állomás bővítése.** A debreczeni pályaudvaron prűszkölve tova robogó vonatok zaja között serényen dolgozik a kőművesek romboló Csákánya. Az ötvenes években előállított épületek falai egymás után tűnnek el a föld színéről, hogy helyet adjanak a rohamosan növekedő forgalmat közvetítő új vágányoknak. A régi fűtőház helyét már csak kötőmelékek jelzik. Az utrainduló mozdonyok felszerelése odakinn történik a tágas új fűtőház telepén. Kora tavasszal megkezdik a teher pályaudvar területének feltöltését az Ispotály mögötti lapon s még a jövő évben rákerül a sor az új teheráru raktárak építésére. Mihelyt ezek is készen lesznek, a régi raktáraknak szintén neki bocsátják a csákányokat. Így halad lépésről-lépésre, területről-területre a debreczeni pályaudvar nagyszabású kibővítése és átépítése, míg végre büszkén fog végig nyújtózkodni a népkert mögött és a Kis Várud utca tengelyében a hatalmas 200 méter hosszú szép fölvételi épület is. A pályaudvar kibővítése következtében a város által elvállalt kötelezettségek közül a jövő évben az Ispotály mellett elvonuló főcsatorna kiboltoztatása válik esedékessé. A pályaudvar csatorna hálózatát tegnap engedélyezte Simonffy Imre polgármester, mint első fokú vízjogi hatóság s ezen engedélyt a mai tanács ülésén jelentette be.

— **Az építési és szépitési bizottság.** Körner Adolf tanácsnok elnöklete alatt ülést tartott, a melyen néhány véleményezésre kiadott ügyet tárgyaltak. A bizottság javasolja, hogy a kereskedelmi akadémia előtti koezi ut kiburkoltassék s ott addig,

a míg a Stenczinger ház kisajátítatnék, kocsiforduló építtessék. Ajánlja továbbá a csatornázott utcákon a szagmentes csatornaszernek fokozatos alkalmazását. A r. kath. leányiskola egyik tantermének kibővítési terveit, a melyeket a mérnöki hivatal dolgozott ki, a tanácsnak kivitelre ajánlja. Végül dr. Balkányi Miklós a jelen szervezetében utoljára ülésezett bizottság nevében köszönettel emlékezett meg Körner Adolf tanácsnok elnök tapintatos és buzgó működéséről. Ezt jegyzőkönyvbe igtatták s ezzel az ülést berekesztették.

— **Karácsonyi filléres bazár.** A Gönczi egyesület karácsonyi bazárja nagyon sikerültnek ígérkezik. A város legelső kereskedői legszebb árucikkeiket kölcsönzik oda az egyesületnek elárúsítás végett és pedig a mi fő: *rendes árban*, mint ahogyan azt boltjaikban adnak legszolidabban számítanak. A bazár folyó hó 19. és 20. tartatik. Tizenkilencedikén délelőtt tíz órakor nyílik meg a Rákóczi induló hangjai mellett.

— **Dalestély.** A debreczeni dalegylet január hó 2-án Hittessy Lajos diszkarnagy és Rácz Károly zenekara közreműködése mellett a Bika szálló disztermében dalestélyt rendez a következő műsor mellett: 1. Balatoni dalok Gaáltól. 2. Vinéta Abitól. 3. Népdalegyveleg Hittessytől. 4. Tied vagyok (versenykar) Hubertól. 5. Elvonnék Erkeltől. 6. Rákóczi induló (Rácz Károly zenekara kíséreltelével) Hubertól. Belépti-díj személyenkint 1 frt. — Család-jegy 3 személyre 2 forint. Kezdeté este 8 órakor. Egyesületi alapító- és pártolótagok szabadjegyeiknek felmutatása mellett a pénztárnál belépti-jegyet nyerne. Belépti-jegy nélkül a terembe senki sem bocsátta. A szabadjegy 3 személyre érvényes, a család többi tagja a belépti-díj felét, vagyis személyenkint 50 krt fizet. Alapító- vagy pártolótagsági aláírást a pénztár a dalestélyen elfogad. Az elnökség.

— **„Hirlik.“** Megjárta a pénzügyi bizottságban Kossuth Ferencz, aki a közigazgatási bíróság cziménél azt kérdezte a miniszterelnöktől, hogy nyilatkozzék, mikor kezd meg a közigazgatási bíróság működését, mert az *hirlik*, — mondá Kossuth — hogy már jövő januárban megkezd. Azt is kérdezte Kossuth hogy mikor várható a bíróság elnökeinek kinevezése, mert az *hirlik* — mondá Kossuth — hogy egy ismert államférfi volna az elnöki állásra kinevezve. — Bánffy Dezső bárónak könnyű volt a felelet. „Nem *hirlik* már semmi“ — mondá — mert először a törvény mondja ki, hogy a bíróság jövő január 1-én megkezd működését, az sem *hirlik*, hogy kilesz az elnök, mert az már rég ki van nevezve, s az ujságok is rég közölték a kinevezést.

— **Kölcsey Ferencz szobra.** Kölcsey Ferencznek, a nagy írónak és hazafinak Károlyi István gróf bőkezűségéből emlékszobrot állítanak Nagy-Károlyban. A szobrot Kallós Ede, a jeles szobrász mintázta és Párisban öntötték ércbe az első francia öntőműhelyben. Kallós a napokban Párisban járt és átvette a szobrot, melynek öntése kitűnően sikerült. A szobrot egyenesen Nagy-Károlyba szállítják és elhelyezik a talapzatán. — A leleplezés nagy ünnepélyességek közt a jövő tavasszon lesz.

— **Bezárt iskola.** Egyik helybeli ujság azt írta az árok-utcai fiu-iskoláról, hogy ott a difteritisz járvány oly mértékben lépett fel, hogy az iskolát további intézkedésig bezárták. E hírből csak az utolsó rész igaz. A gyermekekért aggódó szülék megnyugtatót végett kijelenthetjük, hogy az iskolában azért szüntették be a tanítást, mert az ott lakó tanító egyik gyermeke difteritiszben megbetegedett. Egy eset pedig még nem — járvány.

— **Nálából meglopta.** Egy jól ismert esavargó került tegnap a rendőrség kezei közé.

Szebeni Mihály tegnap délután magyon neki fogott a mulatásnak egyik nyil-utcai korcsmában s feltűnően szórta a pénzt. Az ott poszton álló rendőr figyelmes lett a mulató osavargóra s igazolásra szólította fel, amire Szebeni megszaladt s csak nagynehezen lehetett újra megcsipni. A rendőrség előtt aztán ma délelőtt bevallotta, hogy az elmulatott pénzt Csajkos Gézától lopta, aki neki könyörületből ingyen lakást és enni adott. Az elvetemült tolvajt a kihallgatás után átkísérték a királyi ügyészség börtönébe.

— **Pótlóvak vásárlása.** Értesitem a látortó közönséget, hogy a m. kir. debreczeni 2. honvéd-huszárezred pótsorozó bizottsága 1897. január hó 17-én, 18-án pótlóvakat fog vásárolni. Az ezredparancsnokság ez alkalommal csak teljes koru 5—8 éves, katonai ezélokra alkalmas legalább is 158 cm. magas lovakat fog vásárolni. — Felhívom mindazokat, kiknek ezen feltételeknek megfelelő eladó lovak van, mutassák be azokat a pótsorozó bizottságnak a fent említett napokon reggel 8 órakor, a Széchenyi-utcai honvédhuszár laktanyában. Steinfeld Mihály, Debreczen sz. kir. város lötenfeld-bizottsági elnök.

— **Uj jegyző H. Bagoson.** Hajdu Bagoson tegnapelőtt ejtették meg a jegyző választást. Mint levelezőnk írja 8 jelölt közül nagy többséggel Fibik István derecskei járási irnokot választották meg.

— **Vig napok Szoboszlón.** A hajdu-szoboszlói uri kaszinó tegnap este fényesen sikerült táncmulatságot rendezett a kaszinó termében. A balyu-mulatság fényes vacsával kezdődött, a melyen a gazdaszanyi szerepet Fogthü Jánosné, dr. Hetényi Lipótné, Szívós Gézané, Pénztáros Istvánné, Padrah Sándorné, dr. Simon Gáspárné őrnök vitték s lekötélező nyájassággal töltötték be feladatukat. Jelen voltak: Fogthü Jánosné, Szívós Gézané, dr. Hetényi Lipótné, Adler Samuné, Padrah Sándorné, Pénztáros Istvánné, Adler Farkasné, Dr. Simon Gáspárné, özv. Körner Istvánné, Kiresy Bálintné, Borók Gyuláné, Rác Gáborné, Bor Jánosné, Simon Balázsné, Jakab Dánielné, Tökés Zsigmondné, dr. Malatinszky Józsefné, Lengyel Imréné, Kürhy Jánosné, özv. Varjassy Józsefné, Megyaszy Gyuláné, Zsigmond Teréz, Zsigmond Róza, Simon Ilonka, Hóniss Anna, Körner Szeréna, Rác Tinike, Nagy Mariska, Szathmáry Eszter és nővére stb. A kedélyes mulatság hajnali 4 óra után ért véget. A rendkívül siker arra indította a rendezőbizottságot, hogy december 31-én *thea-estélyt* rendezzen, a mely már előre is sikerültnek ígérkezik.

— **A pacirta-utczaiak kérelme.** A pacirta-utczai háztulajdonosok utczáik csatornázásáért folyamodtak a tanácshoz. A tanács azonban mai üléséből a kérelmet nem találta teljesíthetőnek; részint efféle kiadásokra az 1897. évi költségvetésben semmi sines előirányozva, (ami elég baj) részint mert még a belváros területén több más utca van, amelyek csatornázása és kiburkolása forgalmi és közegészségügyi szempontból sürgősebb feladatot képez.

— **Karácsony a nőegyleti árvaházban.** A debreczeni jótékony nőegylet árvaházának növendékei december 17-én, csütörtökön délután az árvaház dísztermében karácsonyi ünnepélyt rendeznek, melynek sorrendje a következő: 1. Karácsonyi ének. Éneklük a növendékek. 2. Karácsony. Szabolcskától. Szavalja Paczelt Mariska. 3. „A, b, c.” Éneklük a növendékek. 4. A puszta télen. Szavalja Krasznai Erzsike. 5. A méregpohár. Négy jelenet. Személyek: Juliska, Mariska, Pali, Dini, — Antal Juliska, Darvasi Mariska Paczelt Erzsike, Krasznai Gizella, Berta, Linka, Laczi játszótársak — Pócsi Piroska, Juhász Eszike, Halupka Ilona. 6. Fogytán

van a hold: éneklük a növendékek. 7. Születlen árva. Péter G.-tól. Szavalja Beéli Teréz. 8. Karácsony, — élőkép. Angyal: Szabó Anicza. Belépti díj 15 kr. Kezdeté délután 4 órakor.

— **Szerencsétlenség a Rothschild családban.** Borzasztó szerencsétlenség érte Párizs mellett Rothschild Gusztáv báró lányát, Juliettát, Leonino báró feleségét. Vadászat közben lebukott a lováról s rövid szenvedés után meghalt. Menier gróf tegnapelőtt nagy szarvasvadászatot rendezett a halattei erdőben; a vadászatra a francia arisztokráciának színe-java volt hivatalos. Ott volt Rothschild báró leánya, Leonino báróné is, ki jókedvével és elmésségével a vadászat előtt adott reggelin mindenkit elragadott. Leonino báróné a vadászatra olyan lovat választott ki, a melyen még sohasem ült. Ismerősei figyelmeztették, hogy óvatos legyen, mert a ló nagyon vad. De a báróné, ki ügyesen lovagolt, nem törődött a figyelmeztetéssel. A mint az erdőben a vadat üzték, a paripa egyszerre megbokrosodott és levette a bárónét, a ki fejével nekizuhant egy fának és széthasadt koponyával, eszméletlenül bukkott a pázsitra. A vadásztársaság tagjai hozzárohantak, hogy fölemeljék, de a fiatal asszonyon már semmi nyoma sem volt az életnek. Hamarosan kocsi tettek és elszállították Menier gróf szomszédos kastélyába. Odaérkezve, orvosokért küldtek, a kik mindent elkövettek, hogy Rotschild báró leányát életre keltsék, de minden igyekezetük hiábavaló volt. Leonino báróné három órával később meghalt. A báróné szüleit azonnal értesítették a szerencsétlenségről. Rothschild Gusztáv báró és a felesége éppen akkor érkezett Menier kastélyába a mikor lánya kiszenvedett. Az arisztokraták, a pénzemberek és a művészek közül igen sokan bejegyezték nevüket a kített gyászlapra. A köztársaság elnöke, Meline miniszterelnök és a kormány többi tagja, a francia bank elnöke és még sokan kifejezték részvétüket. Az elhunyt báróné számos jótékony intézetnek bőkezű pártfogója volt.

— **Vérmérgezés egy orvos tanáron.** Dr. Pertik Ottó, a kórboneztan jeles tanára, súlyos betegen fekszik lakásán. Hivatásának teljesítése közben most már másodikban fertőzte magát Pertik professzor olyannyira, hogy a legkomolyabb vérmérgezés tünete, mutatkoztak rajta; betegségének oka az, hogy csütörtökön este vacsora közben ingombját igazítva, megszurta hüvelykujját, erről megfeledkezve, pénteken délután gyakorlati kórboneztani előadásakor egy páncélos rákban elhalt beteget bonozolt s annak elfajult szerveit alaposan demonstrálta hallgatóinak. Péntek este még részt vett Pertik dr. az orvoskari tanártestület ülésén, együtt vacsorázott tanártársaival, majd hazatért. — Hajnalában nagy fájdalomra ébredt föl s jobb kezének hüvelykujja háromszorosan megvastagodott, hónalji mirigyei megduzzadtak. Szombaton az üszkösödött hüvelykujját Réczey és Herzl tanárok megoperálták, hogy a baj tovaterjedését meggátolják. A kórboneztan tanára azóta is magas lázzal és heves fájdalommal küzd és attól tart, hogy az üszkösödés átterjed a hüvelykpárnára s a nyirok utakon át egész jobb kezére. A tudományegyetem e rokonszenves tagját e betegség nemcsak tanári kötelezettségébe, hanem mint a moszkvai nemzetközi kongresszus magyar bizottságának elnökét és a Navratil professzort jubiláló bizottság tagját is jelentékenyen gátolja működésében.

— **Harakiri.** Japánban egykor oly szigoruan vették a törvények megtartását, hogy aki a legesekélyebb összeütközésbe jutott valamelyik paragrafussal, azt azonnal harakirire ítélték. Ezt a rettenetes önkivégzési módot külföldi embereknek csupán csak egyszer mutatták meg. Ez történt 1868-ban, a mikor Taki Zenzabuso japán kapitányt Hiodoban harakiri halálra ítélték, mivel ártatlan külföldiekre lövetett. Ez alkalommal az idegen hatalmak képviselőit is meghívták a hiogoi templomba,

a hol a kivégzés megtörtént. E szertartás a következő volt: Taki bevezettetése után tiszteletteljesen meghajolt a japán és az idegen tanuk előtt, aztán leült a vérvörös szőnyegre. Miután érezes hangon kijelentette, hogy ő maga a bűnös, a szolga egy éles tört nyújtott át neki. Erre Taki a hasának baloldalába döfte a tört és végig húzta azt a jobboldalig. E pillanatban, hogy a halál hamarabb bekövetkezzék, egy szolga egy bárdal leütötte a fejét.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr sajtótudósítójától. —

A felirati vita.

Budapest, december 16. A képviselőház folytatta a felirati javaslat tárgyalását. Elsőnek Örley Kálmán szólott. Visszautasítja a szabadelvűek ellen emelt vádakat. Zajos helyesléssel találkozott azon kijelentése, hogy ha a szolgabírák tartózkodnának a politikától, talán hazafiatlan elemek ragadnának magukhoz a vezetést. A csendőrséget pedig épen az alkotmányos jogok megóvására alkalmazták. Sima Ferenc panaszos hangon a kormányt teszi felelőssé pártjának megsemmisüléséért. — Agoston József Apponyival polemizál. Ő is kívánja a tiszta választásokat. Apponyi javaslatát elveti, mert az nem felel a trónbeszédre. A mi a választásokat illeti, minden párt megteszi jelöltjéért a lehető, ennél többet a szabadelvű párt se tett. Bartha Ödön a Kossuthpárt érdekében szólott. Annak ellenében, hogy 1867 óta tulszárnyaltuk Ausztriát, azt hozza fel, hogy az öt milliárd értékű magyar földbirtokon három milliárd adósság van.

Tisztujtás Hajdu-Dorogon.

Hajdu-Dorog, december 16. Dégenfeld Pál gróf főszolgabíró ma tartotta meg H.-Dorogon a községi tisztujtást. Főbíró Bentze Antal ellenébe 50 szó többséggel Rajk Imre, törvénybíró Tóth Imre, adópénztárnok Bentő János, városgazda Papp F. árügyám Szakál Antal, a végrehajtó Szilágyi Miklós, esküdtek Szakáll Molnár Imre, Kőkényesi Gergely, Görög Ferenc lettek. — A grófnak a választás tapintatos vezetéséért a képviselt választó közönség nagy lelkesedéssel jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

Ellopott okmányok.

Budapest, december 17. A külügyi miniszteriumnak a magyar földművelésügyi miniszteriumhoz küldött okmányai ellopásával, a melyek a múlt héten a „Magyarország”-ban jelentek meg *Bathchold* József miniszteriumi irnokot gyanúsították, — a ki a vizsgálat megindítása, vagyis két nap óta nem volt hivatalában. A bujdosó irnokot tegnap egy korcsmában elfogták és elzárták. — Megvesztegetés büntette miatt vád alá fogják helyezni.

Egy szerkesztő párbaja.

Budapest, december 16. Székely Béla, a Szabadszó volt szerkesztője öszszeszólkkozás miatt kardpárbajt vívott Bauman Viktor tart. huszár kapitánnyal. Mindketten súlyosan megsebesültek.

Felrobbant gyufagyár.

Budapest, december 16. Aschaffenburgból távirják: A cromeri gyufagyárban robbanás következtében egy épület halomra dőlt. Két férfi, négy leány munkás meghalt. Hat leány megsebesült.

A nőkről és férfiokról.

„Hová lettek a mi szerény, szemérmes asszonyaink? Kérde feljajdulva egy modern író. Hiába keressük őket a báltermekben: ott csak estélyi toalettenek csufolt félleplezetlenség a „chic”; nem találjuk őket a színházak páholyaiban sem; nem a jótékony bazároknál. Mintha kiveszöbben volnának.

Vajjon ők is az adás-vétel rovatába kerültek? A férfiak nem keresik őket s ki-mennek a forgalomból mint a megunt portéka? Vagy kifogytak, modernizálódtak a saját jószántukból? Ha az első eset áll, úgy könnyen kimagyarázhatjuk a divatszeszélyek titkos eredetét is, Vegyük csak azt az esetet hogy a férfiak divatba hoznak néhány szőke haju szépséget. Azonnal megszapornak az aranyos fűrtök, s a szőke hajfesték felgazdagítja a gyárosokat. Máskor a fekete haját ünneplik a világ urai s ezrével készülnek és jönnek forgalomba a fekete parókák.

A tetszenivágyás ösztönszerű; visszanyomozhatjuk élettani okokra, s nem is kizárólag női tulajdonság. Rendkívüli erőt ad a férfiak kezébe, melylyel a nőt befolyásolhatják, tetszés szerint felemelhetik vagy lealacsonyíthatják.

Századokon át a szerény, szemérmes, oda-adó női típus volt a keresett cikk s minden nő ilyené iparkodott válni még ha természetes hajlamai másra csábíták is. Bajos volna megfélemleni az okát, miért becsülik ma többre a férfiak a testi szépséget, gazdaságot, férfias, kihívó modort a másik típusnál, hogy a nők ennek következtében ilyené alakulnak át, az csak a tetszenivágyás természetes következménye.

De itt is elérjük a végső határt. Angliában már kezdik újra hangoztatni a nőiesség jelszavát. A leányok belekóstoltak az emancipáció almájába s keserűnek találták. Belátták, hogy jobb meghuzódni szerényen a védő karok között, mint egyedül folytatni a küzdelmet vésszel, viharral. S a visszahatás nem csak nézetekben, de a modorban és ruházatban is érezhető lesz.

A merész turistákat, kik életök kockáztatásával mászszák meg a magas Alpokat csupán azért, hogy a tetejére jussanak, bolondoknak tartjuk. Így kapaszkodnak fel gyakran a nők is a tudomány magaslatára minden praktikus cél nélkül s a fáradság alig fizeti magát. A legtöbb nő impulsív és becsülványó s mindig csak fölfelé törekszik. Az ilyeneket jó meggyőzni róla, hogy érdemes a francia irodalmat tanulmányozni Zola nélkül is, s a latint anélkül, hogy Horatius, Juvenalis vagy Ovidius minden sorát olvasnák. A nevelés célja előkészíteni az egyént az életre, s a nők, akik feleségek akarnak lenni — s minden ép lelkű és testi nő első sorban erre vágyik — tanulják meg az egészségtant és diétetikát, hogy gyermekeiknek s férjüknek hasznára lehessenek.

A történelmi hagyományok tanúsága szerint az amazonok megcsontkittatták keblüket, hogy férfiasabbaknak látszassanak. Ha a modern amazon is ily megcsontkittott lény, lefosztja magáról a nőies tartózkodást. Az eszes asszonyok szeretik tudásukat fitogatni. De ez nem fér össze a szerénységgel. A salonban, tennisz közben, vadászat közben, a nő mindig túl akar tenni férfiasságban a férfiakon. Mikor hiszik el, hogy lehet a nő is jó lovas, ügyes labdás, sőt csevegő politikáról is, s azért maradhat nőies?

* * *

Egy híres író szerint a tökéletes nő szépséghez a következő tulajdonságok kellenek.

„Fiatalság; közép magasság; gesztenye-

szin haj; arányos alkat, finom bőr, melyen keresztül kéklenek az erek; rózsás arczszin, nyugodt, derült, sima homlok; szépen ivelt halánték; keskeny szemöldökök, melyek nem érnek össze; beszédes barna vagy kék szemek; megnyerő mosoly; cseresznye piros száj; keskeny ajkak; apró tejfőhár fogak; édes lehellet; kellemes, lágy hang; az áll ne álljon előre és szépség gödröske tegye bájosabbá; keskeny rózsás fülek; kerek hófehér nyak, apró keskeny, puha kezek; csinos hegyes ujjak; kecses mozdulatok, méltóságteljes járás, ragyogó körömök, melyeknek ivelete is szép legyen; kellemes egyenletes véralkat; jó izlés a ruházatban; kicsi, keskeny láb; figyelmes modor mások irányában és — hihetetlen, de úgy van! — felületes nevelés!

Az a bizonyos író alighanem tudós, aki megcsömörlött a saját nagy tudásától.

* * *

Az ötvenes férfi a legmeggrösztebb hiu. Fiatalosan öltözik, fiatalosan kurizál, fiatalosan éli az életet. Pajtásainak fiatal embereket válogat össze, s ha házasságra vetemedik, van rá gondja, hogy felesége ugyancsak fiatal legyen. Nem bánja, ha olyan is az asszonyka, mint akit a szél is elfu, csak tizenhat tavaszról ne igen számláljon többet.

Általában nagy a kereslet a fiatal feleségek után. Lehet a harminczas asszony bármily finomodott modoru, elegáns megjelenésű, jól conservált, az ötvenes, ötvenötös férfi előtt nem talál kegyelmet s el lehet rá készülvén, hogy az éretlen fiatalság nyeri el előle a babért.

A negyvenes asszonyt, ha még oly szép és üde is, öregnek tartja magához. Nem képes a ránczot, a szürkülő haját látni. Valóságos borzongás fut rajta végig, mert ilyenkor eszébe jut, hogy ő sem mai gyerek már ötven évével a vállán.

Sokszor csodálkozva olvassuk, hogy lángeszű emberek hozzájuk nem illő nőt vettek el, ki nem csak társadalmilag, de szellemileg is mélyen alattok állott. A dolog kevésbé megfoghatatlan lesz előttünk, ha megfontoljuk, hogy a nő kiegészítő része a férfinak, s így az ellentétes vonásokból alkotott nő inkább fog hozzá illeni, mint a hasonló lényű. A férfi kifáradt, kimerült szelleme mintegy megnyugvást talál a tudatlan naiv nő társaságában, s ez magyarázza meg, hogyan érezhette magát jól a lángeszű Heine a keztüis leány társaságában. A szellemi munka után ép úgy pihenésre van szükségünk, mint a testi fáradság után. Egy csendes, kevésbé intelligens nő mellett a nyugalom érzése tölti el a pihenni vágyó szellemet, s elhiszük Talleyrandnak, hogy azért vette el nagyon is „egyszerű” nejét, mert mint mondá, „megnyugtatta.” Azért írta Renan, hogy a felhevült agyra nézve nincs hűsítőbb, csillapítóbb valami a teljesen tudatlan, sőt együgyű nő társaságánál.

Megfordítva azt is könnyen beláthatjuk: miért mutatnak a lassu eszű ügyetlen férfiak oly előszeretettel az eleven, hangos, felületes, de a társaságban elismert nők iránt. Azok a „csipős” leányok, kik a salonok jargontját pergő nyelvvél beszélnek, akárhányszor ébresztenek mély, kiirhatlan szerelmet a komoly, érett férfiban, ki százszor többet ér náluknál, s ki mégis irigyelve és csodálva szemléli neje társalgási ügyességét, melylyel ő maga sohasem bírt. Az ilyen felületes asszonyka rendszeren ujjá körül forgatja a férjét, kit csillogó társalgási előnyeivel elvakított.

A karácsonyi és ujévi postaforgalom.

A budapesti posta- és távirdaigazgató-ság által a következő figyelmeztetés közlésére kértünk, mely a *postai csomagok czélszerű csomagolása, helyes czimzése stbire* vonatkozik. A karácsonyi és ujévi ünnepek alkalmával a postai forgalom az egész országban, de különösen a székes fővárosban rendkívüli mérvet ölt, melynek akadálytalan és pontos lebonyolítására a t. közönség érdekeinek megóvása végett, a szükséges intézkedések megtételnek.

Ez intézkedések és a postai alkalmazottaknak a terhes szolgálat körül kifejtett legjobb törekvései azonban a kellő sikert csak az esetben biztosíthatják, ha a t. közönség a postát nehéz feladatának megoldásában támogatni és a forgalom gyors pontos lebonyolítását elősegíteni sziveskedik az által, hogy a postai küldemények feladására, csomagolására és a helyes czimzésre nézve fennálló postai szabályok betartása mellett az alább előadottakat figyelemre méltatja.

1. *Pénzt* legczélszerűbb postautalvány-nyal küldeni, küldhető azonban szabályszerűen pecsételt levélben is, de más tárgyakkal csomagolva sem pénzt, sem ékszert nem szabad.

2. *Csomagolásra* faládacska, vesszőből font kosár, viaszos vagy közönséges vászon, kisebb értékű, csekély snlyu tárgyaknál pedig legalább is többrétű erős csomagoló papir használandó. Ujságpapírba s e félebe csomagolt tárgy egyáltalában nem fogadható el. Vászonba vagy papírba a csomagokat szorosán átkötni, a zsinog keresztelési pontjait pedig jóminőségű pecsétviaszszal oly módon lepecsételni, hogy az egymásra fektetett vászon vagy papírrétegek közti nyílásokon a tartalomhoz hozzáférni ne lehessen. A pecsételéssel vésett pecsétnyomó hssználandó.

3. *A czimzésnél* kiváló gond fordítandó a czimzett vezeték- és keresztnévnek, esetleges előnévnek vagy megkülönböztető jelzésnek (pl. ifjabb, özvegy stb.) továbbá polgári állásának vagy foglalkozásának és lakhelyének pontos kitételére, a Budapestre és Bécsbe szóló küldemények czimzásaiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtójelzés stb. kiteendő. A rendeltetési hely (vármegye) és ha ott posta nincs úgy utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges.

4. *A czimmet magára a burkolatra kell írni*, de ha ez nem lehetséges, úgy a czim fatáblára, bőrdarabra vagy erős lemezpapírra irandó. Ezen czimratot erős zsinoggal vagy dróttal tartósan a csomaghoz kell kötni. Papirlapokra irt czimeket mindig egész terjedelmében kell a burkolatra felragasztani s ezen kívül a csomagot zsinoggal úgy átkötni, hogy a zsinog keresztelése a czimraton legyen.

Felette kívánatos, hogy a feladó nevét és lakását, továbbá a *czimrat összes adatait magában foglaló czédula a csomagban is elhelyeztessék*, hogy azon esetre, ha a burkolaton levő czimrat leesnék s elveszne, vagy pedig olvashatlanná válnék, a bizottsági felbontás után a jelzett czédula alapján a csomagot kézbesíteni lehessen. Ezen óvintézkedés a t. közönségnek különösen szives figyelmébe ajánlatik, mert az a feladott csomagok-inak kézbesítését minden körülmények köz biztosíthatja. Kívánatos továbbá, hogy a feladó nevét és lakását a csomagban levő czimrat felső részén is kitüntesse.

5. *A csomagok tartalma* úgy a czimraton mint a szállítólevélen is szabatosan és részletesen jelzendő; a Budapestre és Bécsbe szóló csomagokon és szállítóleveleken pedig ha azok élelmi szerek vagy fogyasztási adó alá eső tárgyakat tartalmaznak, azok mennyiségének tüzetes kiírása is szükséges. A tartalom ily részletes megjelölése a fogyasztási adó kivétele szempontjából szükséges és a gyors kézbesítést lényegesen előmozdítja. A csomagolás tartós volta, valamint a czimzés pontossága kiválóan azért fontos, mert a czélszerűtlen és hiányos csomagolás, valamint a helytelen és hiányos czimzés következményeiert egyrészt a posta nem szavatol, másrészt pedig a hiányos csomagolás folytán a csomagok utközben könnyen megsérülhetnek, illetve a hiányos czimzés miatt azok vagy általában nem, vagy csak késedelemmel kézbesíthetők. Felkérjük végül a t. közönség,

hogy a karácsonyi ünnepek előtt a postai küldeményeket a székes fővárosban lehetőleg a délelőtti órákban, a vidéken pedig a posták indulása előtt jóval korábban postára adni sziveskedjék, hogy a küldemények összetörődése kikerülhet és azoknak még a feladás napján késedelem nélkül való továbbítása biztosítható legyen.

CSARNOK.

Az én nagybátyám!

— Rajz. —

Irta: Sz. Buday Etel.

— (Folytatás.) —

S rövid időre szép parázsan csillogott a tapló az öblös pipa szájában. Es az első édes füst felhőt, mit a hű társ kibocsátott megtömött bordáiból, kéjesen szippantá föl urambátyám fűsthöz szokott orra, míg a Rózsika fitoskáját tüszentésre ingerelte.

— Nagyot nőjj, lánykám — évelődött István ur, még nagyobb füst özönt fujva a kis sárga rigóra, ki közel jutott ahoz, kormos tündérré váljék, amidőn is egy erőteljes női hang megváltására jött.

— Jó napot, tisztelt szomszéd ur! — szolt a jött, felaggatott ruhája alját igyekezve lebecsátani, azután meg barátságosan nyújtott a ritka vendégnek kezét.

— Tessék belül kerülni Konyáry ur, — folytatta a csinos, javakorban lévő barna asszony. — Vagy he úgy tetszik itt is maradhatunk. Kellemes itt e hűvös ámbituson.

Elfogultan, előkelően jelölt helyet vendégének a közeli lóczán, mely ha már régi is, kopott is volt; de eléggé erős, hogy elbirja tulságos alakját urambátyámnak.

Rózsika szorongva állt helyén és igen szeretett volna kámphorrá válni.

Egymás mellett szépen helyet foglaltak. István ur zavarral, erős meggya pipaszárában kereste a támpontot és azt szorongatta, jókora szippantásokat huzva belőle, míg Haraszthy né kérdőleg nézett rá, jövelele oka közlését várva, mert Konyáry uram, mint az alföldnek a kőszálitás, olyan ritkán látott vendégként jelent meg a Haraszthy háznál.

Egyik se szolt, mindegyik a másiktól várta a szót.

Mivel a vendég makaesul hallgatott, a háznak asszonya törte meg a csöndet.

— Ugyan mivel lehetek szolgálatára Konyáry uram?

Tette fel e kérdést egyenesen, mint egyenes jellemű, ki nem szereti ha a szót kerülgetik.

— Mert azt tudom, hogy komoly ok nélkül nem került belül az én szegényes portámra... Miben lehetek hát szolgálatára? És az a hatalmas erejű, életejében levő férfi szorongva pislogott a nyárfasorra, mely miatt jött és nem volt bátorsága kimondani annak a szegény asszonynak, hogy az ő kedves fájainak az elpusztítását kívánja; azért hebegve és a pipáját erősen sziva így szolt:

— Isten... ments szomszéd asszony, hogy kérelem jöttem volna. Csak az utam erre vitt, hát bejöttem... Látni akartam, hogy milyen nagyra nőtt már ez a kis lány.

Szemeivel Rózsikát kereste, de az már rég elosont s Isten tudja, hogy merre üzte hálóájával a pillangókat.

— Meg ízt, hogy megkérdjem — hirtelen elhallgatott és pipájával bajoskodott, azt szortyogtatva rettenetesen. Szomszédnéjétől várta beszédjére a biztatást, de mivel választ nem nyert, így folytatá:

(Vége köv.)

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése. 1896. decz. hó 16-án.

Allamadósság:		
Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.25 122.75
„ vasuti beruházásiköt. 4%.	—	122.75 123.75
„ koronajárdék 4%.	—	99.15 99.65
„ regále vált. köt. 4%.	—	100.-- 101.--
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.50 123.--
Egységes államkötvény 4%.	—	101.10 101.60
Tisza-szegedi 4%.-os nyer.-sorsj.	—	137.-- 138.--

Részvények:		
Magyar hitelbank részvény	—	409.-- 409.50
Osztrák hitelbank részvény	—	373.20 373.40
Magyaripar-és keresk. bank. r.	—	101.25 103.50

Sorsjegyek:		
Magyarjelzálogbank 4%.-os sorsj.	121.25	122.25
„ 3-os	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.-os	115.75	116.75
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.--	10.50
Osztrák	—	18.25 18.75
Olasz	—	11.30 11.80
Bazilika sorsjegy	—	6.85 7.15
Jó-sziv	—	3.30 3.55

Pénznekem:		
Cs. és kir. arany	—	5.65 5.73
20 markás arany	—	11.78 11.82
20 frankos arany	—	9.54 9.57
1 Sovereigns	—	11.99 12.03
Debr. I-sőkpt. 4%.-os zál.-lev.	99.--	99.50

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, december 15.

Buzát ma mérsékeltlen kínáltak, a kereslet korlátolt volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 10000 mm. napi áron.

Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom, változatlan árok mellett. Rozs azonban 5—10 krral olcsóbb lett.

Eladatott:

Buza. Tiszav.: 200 mm. 81. kg. 8.50	frt. 300 mm. 80.4 kg. 8.53 krt. 200 mm. 80.4 kg. 8.50	frt. 200 mm. 80. kg. 8.43	frton.
Zab: 5.35—6.10.			

Határidő-üzlet.

Az irányzat lanyha volt s gyenge forgalom mellett az árak engedtek.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

Buza szept.-októberre	1896	—.--
„ márcz.-ápr.-ra	1896	8.13—14
Rozs tavaszra	1896	6.98—79
„ szept.-re	1896	—.--
Tengeri máj.-jun.-ra	1897	3.90—3.91
„ szept.-okt.	1896	0—
Zab máj.-jun.	1896	5.91—93.
Repeze aug.—szept.	1896	11.--

Zárlat 4 óra 30 perckor:

Buza 1897. őszre	8.13—14
Rozs 1897	6.82—83
Tengeri 1897 aug.-szept.-re	5.94—95.
Zab 1897	3.95—96.
Repeze 1897	11.10—20.

Sertés piac z.

Budapest, december 15.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) — krtól — krig., Öreg közép (páronkint 300—400 klgr sulyban) — krtól — krig. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 53 $\frac{1}{2}$ krtól 55 krig. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 54 krtól 55 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 54 krtól 56 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 52 krtól 53 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyu) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám 1896. évi decz. hó 16-ik napján volt készletben 5936 darab. 1896. évi decz. hó —14-ik napján felhajtott 218 darab, 1896. decz. hó 14-ik napján elszállított 456 db. 1896. decz. hó 15-ik napjára maradt készletben 5668 db. — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 82. Bérlet 65. szám.

Szerdán 1896. december 15-án,

Itt másodsor: ujdonság!

Durand és Durand.

Bohózat 3 felvonásban, irták: Ordonneau és Valabraque.

Holnap csütörtökön, december 17-én,

Fáy Flóra színészakadémiai növendék felvétélével:

Bernardo Montilla.

Színmű 3 felvonásban, irta: Echegeyay.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Ritka alkalom!

BAUM MIKSA

üzletének felosztása miatt

az összes raktár

minden elfogadható áron

ugy kicsinyben, mint nagyban

eladatik.

1030 3—1

Ritka alkalom!

Karácsonyi Ünnepekre 1896. az általános kedvelt Doering-Szeppen csakis a Bagolyfal, finom és díszes kartonokban, a helybeli üzletekben mindenütt kapható. Ajánljuk t. háziasszonyaink- és uraknak, ugy az előkelő hölgy- és férfiköröknek annál is inkább figyelmükbe, mert ez alkalommal a kartonok oly szép és elegánsak,

hogy mint legezésrőbb ünnepi ajándéknak is alkalmasak, már fonyes és izléses kiállításuknál fogva is. S így nemcsak mint ajánlható, hanem mint észszerű, mindenütt a legnagyobb közkedveltségnek örvend.

Daczára, hogy elegáns és szingazdag kartonokban van csomagolva, egy fillérrel sem lett drágább, mint ezélt. 1071—3—2

8892

895. K.

Pályázati hirdetmény!

Hajdu-Hadház nagyközség állatorvosi állásának betöltése végett újabban pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: évi 400 frt. készpénz előleges részletekben fizetve, 30 forint tűzifa váltás, nappali látogatás 20 kr, éjjeli 40 kr., valamint a szervezési szabályrendeletben megállapított díjak s vágatási díjak szedhetése, huszfogyasztási adó 5%-a.

A választás határnapjául 1897. évi január 9-ike tüzetett ki.

Felhívattak az ezen állást elnyerni óhajtok, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket december 20-ig hozzám okvetlenül nyujtsák be, mivel a később érkező kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

Debreczen, 1895. december 13-án.

Ferenczy

főszolgabíró.

1131—1—1

Vidoni Testvérek és Társa

szalámi-gyára

f. évi december hó 1-én kezdte meg az üzemet és ez alkalommal értesíti az érdeklődőket, hogy tiszta nehéz, szalámi feldolgozásra alkalmas

sertéshúst napi áron vesz.

Szives ajánlatok a fenti céghez:
Debreczen, Domb-utca, 99.
szám alá intézendők. 1121-2-2

Hirdetés.

A városból való elköltözés folytán, a következő ingatlan birtokok előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó, egymint:

A debreczeni nagy-várad-utcai 2214. sorszámu ház ondódi és ujosztásu földjével.

Továbbá Debreczen város határában fekvő Bes-pusztai 21 nyilas (122 kat. hold) tanyaföld a rajta levő gazdasági épületekkel együtt.

Végre Szatmármegye Ér-Körtvélyes község határában fekvő 217 kat. hold tanyabirtok a rajta levő gazdasági épületekkel és kurialis beltelekkel együtt.

Értekezhetni ezek iránt a **Nagy-várad-utca 2214.** sor sz. a. lakó tulajdonos **Nánássy Miklóssal.**

1113-5-2

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából decz. hó 1-től kezdve a raktáron lévő

Női ruhaszöveteket színes selymeket, mosó velezeket, atlasz-satin és batisztokat, haraszt-kendőket, téli gyapju nagykendőket, leány- és fiu-gyermek-ruhákat,

valamint **szőnyegeket, függönyöket** tetemesen leszállított áron árusítjuk el.

SZABO LAJOS FIAI

Debreczen, Rózsátér.

1105-0-7

Több ezer db maradék női ruhaszövetekből feltűnő olcsó áron!

1618. sz.
1896.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak 29623/1896 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Siemens és Halke cég részére Szikszay Gyula debreczeni lakostól 382 frt 94 kr. tőke, ennek 1895. évi február hó 26. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 49 frt 12 kr. perköltség erejéig 1896. évi december hó 14-én biróilag lefoglalt és 657 frtra becsült fürdői és vendéglői felszerelvényekből álló ingóságok **1896. évi december hó 18-án délelőtti 9 órakor** kezdetét veendő és Debreczenben a Margit-fürdő telepen megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi december hó 2-án.

1129-1-1

Török Péter
birói kiküldött.

Tégla eladás!

TELEFON 71. szám.

Széchenyi-utca 1817.

Az alant irt társaság elhatározta, hogy a folyó évi kedvezőtlen építkezési viszonyok folytán visszamaradt nagy téglakészletének mielőbbi értékesítése céljából a jelenlegi téglárakat lényegesen lejjebb szállítja. Ez oknál fogva ajánlunk:

1000 drb. I. oszt. Csértéglát
körkemenczei gyártmányt gyártelepünkön
13 forintért.

Egyéb téglák és cserépneműeket szintén megfelelő árleszállítással. Megjegyezzük, hogy építkezéssel foglalkozó iparosok, valamint nagybani vásárlók **még ezen felül megfelelő engedményben** részesülnek. Ezen árleszállítást **1897. év január végéig** tartjuk érvényben.

RÖSSLER, BERGER és HORVÁTH

Első debreczeni téglagyár-társaság.

DEBRECZENBEN.

1119-3-2

Csanak József fűszerkereskedése

DEBRECZENBEN.

Ajánl a legmérsékeltőbb áron: **ermelléki és küküllőmenti tisztán kezelt**

ASZTALI HEGYI BOROKAT,

továbbá fehér és vörös **csemege, tokaji asszu és szomorodni borokat** a legjobb nevű termelőktől.

Magyar és francia **COGNACOT** és **PEZSGO-BOROKAT** a legnevezetesebb gyárakból.

Kiváló finom **Ananás és Jamaikai rumot,** valódi orosz **Caravan, Pecco virág, kitűnő Imperial és Karlsbadi vegyíték, Souchong és Congo THEÁKAT,** Angol, bécsi és hazai **THEA-SÜTEMÉNYEKET** a legkitűnőbb fajokban.

Különféle **CSEMEGE-HALAKAT** olajban, marinírozva és kocsonyázva. **Emmenthali, Groy, Gorgonzola, Eidami, Strachino, Roquefort, Trappe, Camembert, Imperial és Hagenbergi SAJTOKAT.**

Mindenféle francia és beltöldi **czukrozott gyümölcsöt, görcei és római legszebb MARONIT** s minden itt fel nem sorolt legkülönfélébb **csemege-árúkat.**

1107 3-3

➔ **Részletes árjegyzék kívánatra megküldetik.** ➔